

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet- vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor

c. kr. kmetijske družbe kranjske 15. novembra 1882.

(Dalje.)

Odbornik g. Robič poroča nadalje:

Predlogi družbene podružnice vipavske, naj bi se prosilo sl. c. kr. ministerstvo kmetijstva, da dovoli podpore

- a) za ustanovljenje sirarske družbe na Nanosi,
- b) za napravo napajališča na tej planini,
- c) za to, da bi se tjakaj poslal strokovnjak v mlekarstvu, ki bi poučeval o umnem izdelovanju sira, — so se pri občnem zboru sprejeli z dostavkom, naj gospod Rihard Dolenc centralnemu odboru pošlje potrebnih pojasnil in podatkov, da mu bode mogoče sestaviti in dobro utemeljiti peticijo do sl. c. kr. ministerstva kmetijstva.

Ni o jedni ni o drugi točki nij podružnica poslala centralnemu odboru podatkov; tudi o tem, se li je ustanovila družba ali ne, nij prejel centralni odbor nikacega naznanila, zaradi česar mu nij bilo možno storiti kaj za te predloge, tem menj, ker se mlekarstva oziroma sirarska družba dejanski še celo ustanovila nij.

Da je občina vipavska prosila sl. c. kr. deželno vlado, naj jej dovoli podporo za napravo napajališča na Nanosi, ker ima ona v rokah podporo za napajališča, o tem je centralni odbor samó čul.

Odposlati strokovnjaka, ki bi poučeval o sirarstvu, prej gotovo nij mogoče, dokler se ne osnuje in popolnem ne ustanovi družba.

Izvršujoč sklep, da bi se zopet uvedla po nizkeji ceni živinska sol, je centralni odbor dne 11. avgusta t. l. št. 590 pri sl. c. kr. ministerstvu kmetijstva uležil na vse strani kar najbolj mogoče podprto peticijo, proseč, naj bi sl. ministerstvo blagovolilo potegniti se pri sl. c. kr. finančnemu ministerstvu, da se zopet uvede živinska sol po nizkeji ceni.

O tem se je uže s sl. ukazom dne 23. avg. t. l. št. 12366 stvar začasno rešila takisto, da prav sedaj tekó obravnave zavoljo novega razpisa o darilu za način, po katerem bi se primerno napravljala živinska sol.

Kar se tiče sklepa, naj jo kmetijska družba priporoča sl. ministersrvu, kadar vipavska dolina izroči peticijo, da bi železnična vóz Loka-Trst potegnili se skozi vipavsko dolino, treba opomniti, da, ker prosilci omenjene peticije nijso odposlali po kmetijski družbi, temveč kar naravnost na Dunaj državnemu poslancu gospodu Adolfu Obrezi, da jo izroči poslanskej zbornici, zato se centralnemu odboru nij zdelo potrebno, utikati se v to stvar.

Ker se je seja zavoljo mnogih obravnav morala preložiti na popoldne ob 5. uri, prišli so zopet popoldne v obravnavo predlogi kmetijske podružnice v Rudolfovem, katere je stavila v svojem imenu in v imenu podružnic v Krškem in Metliki, in sicer:

- a) Naj se na državne troške izobrazijo možje, kateri bi bili dobro poučeni kar se tiče trsne uši (Phylloxera) ter bi potem s pomočjo državnih podpor imeli potne pouke o tej škodljivki po vinorodnih krajih.
- b) Naj bi se postavil poseben odsek za sadjerejo in vinstvo, kakeršen je konjerejski odsek, in v katerega bi se volili zastopniki iz Dolenjskega in Notranjskega. Ta predlog se je omejil takisto, da se ustanovi samo odsek za vinstvo.
- c) Predlog, naj se napravi kmetijska šola ali vsaj vinograd za poskušnje.
- d) Naj se deluje na to, da se skoraj napravi železnica po Dolenjskem.
- e) Naj bi se pri c. kr. ministerstvu kmetijstva izprosila podpora za potne troške poslančeve, ki bi šel na shod vinorejcev v Bolzanu.
- f) Centralni odbor naj se obrne do sl. ministerstva kmetijstva, naj bi Dolenjce poučeval strokovnjak, kako saditi in gojiti béko, in v pletenji.

g) Predlog družbenega uda gospoda Ivana Lapajnet, vodje meščanske šole v Krškem, naj se poskrbi o ustanovljanji okrajnih posojilnic.

Ker nij bilo dovolj udov navzočnih, nij se moglo sklepati o teh predlogih, a vender so se natančno obravnavali in se je govorilo mnogokaj o njih ter se je predlagalcem dalo na voljo, da jih ponové v drugem zboru, kadar bode navzočnih dovolj udov v sklepanje.

A kar se tiče predloga ad e) je sl. c. kr. ministerstvo kmetijstva na posebno prošnjo podružnice v Rudolfovem, katero je izročila sl. dež. odboru za podporo poslančeve, ki bi šel na shod vinorejcev v Bolzan, potem za oskrbljenje brošur in preparatov v obrambo proti trsnej uši (Phylloxera), in katera prošnja se je prepustila kmetijski družbi, ki jo je takoj s poročilom dne 7. februarja t. l. št. 119 s priporočilom izročila slav. c. kr. ministerstvu kmetijstva, odgovorilo s slav. ukazom dne 10. marcija t. l. št. 1926/397, da z ozirom na to, ker ministerstvo skoraj razpošlje pouk o trsnej uši (Phylloxera) s podobami, nij nikacega povoda za takšno podporo, in kar se tiče podpore za obisk shoda vinorejcev v Bolzanu, bode se moglo skleniti o njem še le potem, kadar se za trdno določi shod in bode proglašen njega program. Kar se tiče predloga ad g) je centralni odbor uže storil korake za nabiro potrebnega gradiva, da bode o ustanovi kmetijskih okrajnih posojilnic mogoče pri občnem zboru staviti konkretne predloge, o katerih bode poročal dr. Poklukar. Kar se tiče ustanov za živinske zdravnike, dovolil je deželni zbor ustanovo 300 gold. in isto tako ministerstvo kmetijstva za l. 1883, 1884 in 1885.

Podeljene so bile te ustanove Josipu Kindigu iz Ilirske Bistrice in Dragotinu Lesarju iz Črnomlja.

Zaradi pokončevanja predenice, sklenil je deželni zbor kranjski, po predlogu glavnega odbora kmetijske družbe, uže postaviti. Kar se tiče dednega nasledstva pri kmetijah, odgovoril je centralni odbor ministerstvu za kmetijstvo, da ta šega na Kranjskem

LISTEK.

Natalija.

(Poslovenila Janja Miklavčič.)

(Dalje.)

II.

„Papa je uže tu,“ zasliši se Vera, vodeč starega gospoda za roko. Bil je mož visoke postave; srebrnobeli lasje kinčali so čestito glavo in gosta brada vsipala se je po prsih. — Neposiljeno vedenje, ki se je izražalo v vsem njegovem gibanju, značilo ga je pravega plemenitaža. Vesel smehljaj igra mu okolo ustnic, ko ugleda Pavla. „Vi ste nam zvesti, vi jedini,“ reče in mu prijateljski stiska roko. „Tako je bilo tu tiho, samo dež nam je družboval. Prinesi, Vera, steklenico in ti Lujiza najine karte, ker hočeva takoj začeti.“ — „O ne, papa ne,“ odgovarja Vera živahno, „z gospod Pavlom morava še popred igrati Beethovno skladbo.“

„Vera!“ svari jo Lujiza „kako si sitna. Vse popoldne imeli sve časa igrati, a rajši si z Mihálom kockala.“

„Da, a z gospodom Pavlom morem le ob nedeljah igrati, s teboj pa vsak dan.“

„Dobro, dobro,“ posreduje smejé se oče; „le igraj z gospodom Pavlom, bo pa Lujiza pripravila potrebno za igro.“

Veseli stopi Pavl k glasoviru. „Ženske moramo ubogati, gospod grof!“ deje Pavl smejé.

„Da, da, možki smo slabiji njim nasproti.“

„Lujiza, ali je res, kar pravi papa?“ vpraša Vera naivno.

„Da, Vera. — Ako sta si dve ženski nasproti, vedno mora slabejša odjenjati, ali možu nasproti bi tudi ta lahko zmagala.“

„Na delo, nujno,“ opominja grof, „da ne bo nič z našo igro.“

Igra bila je končana in mlada umetelnika na glasoviru pristopita k onima dvema, ki sta ju uže pričakovala.

„A kedaj prinesete seboj svoje gosli?“ deje dolgočasno Vera.

„Utrujno mi je bilo samemu hoditi, z gosli bi pa bilo pretežko,“ smejé se odgovori.

„Vera, Vera, kako si vender nespametna,“ kara jo Lujiza.

Deklica zarudi, oče pa jo zasmehuje. Igra se je pričela in tudi Vera soigrava, ter s svojimi dovtipi razjasnuje one tri resne, preresne obraze.

Pri večerji govorilo se je o politiki. Vera, ki je ta pogovor nij kar nič interesiral, kmalu nagne glavico in zaspi, — a Lujiza preskrbno streže gostu.

„Ali nam boste še s čim postregli?“

„Ako bi vas mogla s tem le količkaj odškodovati za dolgi pot — srčno rada!“ pravi, ter sede za glasovir.

Lujiza je igrala in pela brez not znano arijo „milost!“ Nje glas nij bil močan, a nenavadno melodiozen; kamnen bi moral biti, da bi glas iz nje ust ne presunil v dno srca, kedar je ponavljala: milost! milost! Pavl je to pesen uže večkrat slišal

uže velja, da starejši sin dobi posest, drugi otroci pa se izplačajo, vsekakor pa je želeli te postave.

Podkovska šola na Poljanah imela bode odslej dva tečaja, prvi se prične 1. januarja in završi koncem junija, a drugi prične se 1. dne julija ter sklene koncem decembra. V tej šoli se bode poučevalo o živino- i mesogledstvu in se bode tako prišlo na pomoč živemu pomanjkanju in v zdravstvenem oziru silnej potrebi živino- i mesogledov po deželi.

Dr. Poklukar poroča o predlogu uda g. Lapajneti zaradi ustanovitve okrajnih kmetijskih posojilnic. Centralni odbor obrnil se je za pojasnilo na Česko, ki je zibelka „založnic“, pa še nij o tem razpravljal. Govornik misli, da bo kakor na Českem tudi na Kranjskem treba posebne postave, katera določuje, kaj se ima zgoditi ako posojilnica začne pešati itd. Nasvetuje potem, naj se centralnemu odboru naroči, da dobljeno gradivo primerno priobči, ter stavi primerne predloge deželniemu odboru, če se mu zdi.

Dr. Vošnjak misli, da nij treba obračati se na Česko zaradi posojilnic, kajti tam so vse druge razmere, kot pri nas, tam imajo „založne“ veliko milijonov, rometa, ker je tam velika industrija in trgovina. Pri nas na Slovenskem služijo posojilnice le bolj kmetovalcu in obrtniku in se ne rabi denar za spekulacije, tedaj se tudi ne bodo lahko pripetili neredi, zato nij treba posebne deželne postave.

Na Štajerskem je kakih 40 do 50 posojilnic; tudi na Kranjskem se snujejo nove posojilnice, a tu so čisto druge razmere ko na Českem. Dobro bi bilo, ko bi hranilnice iz svojih rezervnih zakladov podpirale posojilnice s tem, da bi posojevale za nizke obresti denar. Pred tremi leti je uže ministerstvo izdalo v tej zadevi ukaz in hranilnica v Gradci tudi daje posojilnicam kapitale za nizke obresti. Naj bi se vlada naprosila, da opozori kranjsko hranilnico, da od svoje reserve, ki znaša nad milijon goldinarjev, nekaj posodi posojilnicam proti nizkim obrestim. Potem se bode še več posojilnic ustanovilo, sedaj pa si tega, kjer nij imovitih ljudij, ne upajo.

Dr. Vošnjak stavi konečno predlog: Centralni odbor naj prosi c. kr. vlado, da po vseh možnih sredstvih upliva na hranilnico, da iz rezervne zaloge daje posojilnim in hranilnim zadrugam ali brezobrestno ali vsaj po nizkih obrestih posojila.

Odbornik g. Murnik opomni, da je gledé dr. Vošnjakovega predloga vlada uže ustregla, kajti dala je uže hranilnici ukaz v tem smislu. Od tistega časa ustanovilo se je več novih posojilnic, ki potrebujejo denarja in katere, kakor se razvidi iz poročil, dobro, vestno in varéno delujejo, zato bi bilo vsakako ume-stno, da občni zbor sklene prošnjo do dež. vlade, naj bi ponovila nalog na hranilnico.

Gospod Hribar pravi, da, kolikor je njemu znano nobena posojilnica hranilnice še prosila nij, tedaj hranilnica nij prišla v slučaj, odbiti ali dovoliti prošnjo. Če občni zbor danes v tej zadevi poprime inicijativo, bode to jako dobro uplivalo.

Danes izvolil se je novi družbeni tajnik, on misli oživeti društvene podružnice, za to naj bi de-

našnji občni zbor sklenil: „Centralni odbor se pozove, da priporoča svojim podružnicam, naj skrbé vsaka v svojem področju za ustanovljenje posojilnic“.

Dr. Vošnjak opomni, da se nij čuditi, ako pri hranilnici dosedaj nij bilo prošenj, kajti vprašalo se je privatno in odgovorilo se je, da se za male obresti ne posodi nič, s tem pa, da bi posojilnice jemale denar po 5 ali 5½ procentov, nij pomagano.

Dežman misli, da vsa stvar nij še „spruch-reif“ in da nij naloga kmetijskih podružnic baviti se z denarstvenimi stvarmi.

Hribar opomni, da v delokrog podružnic spadajo tudi kreditne zadeve in vse kar se tiče napredka kmetijstva, in gotovo bo kmetijstvo dobro napredovalo, če se gleda na to, da se uredi kredit. Da bi ravno vse podružnice morale snovati posojilnice, nij rečeno, v prvej vrsti gre zato, da občni zbor poprime inicijativo. Če bi šlo po g. Dežmanov-vej misli, vlačila bi se stvar od zbora do zbora ad calendas graecas in bi se meritorično ne rešila nikoli.

Dr. Poklukar omeni, da so ničeve trditve g. Dežmana, kar se tiče kompetence podružnic. §. 2. pravil izrečno kaže, da je namen družbe in podružnic pospeševati in boljšati kmetijstvo z vz-podbuj, poukom, vzgledom in z dejansko pod-poro. Če bi se vzprejel predlog Dežmanov, bi se reklo o tej stvari preiti na dnevni red.

Pri glasovanju vzprejmo se predlogi dr. Poklu-karja, dr. Vošnjaka in Hribarja z veliko večino.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. novembra.

Državni zbor cislitavski sešel se bode, kakor poroča „Tribüne“ iz zanesljivega vira, v 29. dan t. m. Koj v jednej prvih sej predložila se bode finančna postava in vladin nasvet glede nujne državne podpore za Tirole. Obrtna postava boče se še pred Božičem zboru v pretres dati. Mej prvimi stvarmi, s katerimi se bode imela baviti gospod-ska zbornica, je novela šolske postave. Ker se budget za leto 1883. pred Novim Letom ne bode mogel rešiti, boče se moralo še pred božičnimi prazniki z budgetnim provisorijem skrbeti za državne potreščine v prvem četrtletji prihodnjega leta.

V avstrijskih delegacijah se je ravno kar razdelilo: poročilo budgetnega odseka o proračunu ministerstva vnanjih zadev (poročevalec Hübner), poročilo o izrednem ordinariji vojskinem (poročevalec Czerkawski) in poročilo o carinskih dohodkih (poročevalec Klaič). Po-ročilo barona Hübnerja je celokupni sestavek obravnav budgetnega odseka o vnanjem ministerstvu. V predgovoru omenja referent izjav grofa Kálnoky-ja o vnanjem položaji, druga vsebina obravnava stvarno posamezne točke poglavij. — Poročilo Czerkawski-jevo je zanimljiva, temeljita studija o izrednem vojskinem ordinariji. V eksposéji pravi referent: „Kot izredno potreščino za stalno vojsko zahteva vlada za leto 1883. vkupni znesek 7,508.157 gld. Glavni uzrok povišanja tiči v potrebah za leto 1881. Te potrebe zadevale so: tačas v prvič nameravano spre-membo nedeljivih bojnih bolnic v deljive, ustanovitev bolniških postaj in pripravo potrebnega gradiva, na-pravo primorskih topov velikega kalibra za Polo in

topov za mejne trdnjave v južnih Tirolah in soteske v Pontebi in Predilu, potem nakup konjske oprave in sedlov zaradi upeljave četverne uprege namestu trojne in za nakup vozov s pokrovi, konečno večje stavbe in fortifikacije na jugu in severovzhodu države. Izdatki 1882. leta tikali so se večidel nadaljevanja 1881. leta započeti sprememb in delovanj. Za leto 1883. treba bode razen prejšnjega še jeden-kraten izreden izdatek za nameravano vojskino re-formo in za večje potrebe v utrjenje južno-dalma-tinske meje. Budgetni odsek mora pohvalno pripo-znati temeljno misel, iz katere izvirajo potrebe voj-skine uprave“.

Na Dunaji se vedno bolj širi **strike črko-stavcev**. Nekateri listi zamorejo le z največjim naporom in z velikimi žrtvami še izhajati, nekateri pa celo ne. Največ tiskarni sploh počiva in tudi v državnej tiskarni in v tiskarni lista „Wiener Zeitung“ uže vre. Ako bi tudi v teh slednjih nastal strike, naprosile se bodo vojaške oblasti, da dajo izmej vo-jakov črkostavce na razpolaganje, da se zamorejo oskrbeti vsaj tekoča dela. Magistrat posreduje kot obrtniška oblast, da bi uporne stavce zopet pripra-vil k rednemu delu, toda doslej še brezvspešno.

Vnanje države.

Iz Črne Gore: V soboto je bilo v Nikšiću zborovanje, v katerem se je sklenilo, da se z ozi-rom na vedno množéce se nezadovoljstvo mej be-gunci odpošlje knezu črnogorskemu prošnja, v kate-rej želé, da se jim pové, kake korake da je storil doslej knez po diplomatičnem potu zanje, kakor tudi, kaj da se namerava storiti v odvrnitev lakote, ko bi bili primorani čez zimo ostati v Črnejšgori.

Srbska skupščina otvorila se bode v 25. dan t. m. in bode kratke dobe. Razen nekaterih pred-logov politično-gospodarstvenega značaja hoče vlada upotrebiti pomoč skupščine, da ustanovi postavri red z novimi jamstvi. Kot tako se navaja pomno-ženje stalne vojske s tremi bataljoni in podvojenje žandarmerije. — Kralj stopil je sedaj z radikali v dogovor, da bi jih spojil z vladino stranko. Od nji-hovega vodje Pašića zahteval je natančen obris programa radikalcev in njih zadržanje, ako bi se po-zvali k sovladi.

Nova tajna družba ustanovila se je na **Ruskem**. Dijakom petrogradske univerze doha-jajo pisma brez podpisov, v katerih se pozivajo pri-stopiti novej družbi kot aktivni ali pasivni udje. Ta tajna družba se imenuje: „Najsvetejša osrednja družba borilcev proti terorizmu“. Ona obljubuje no-vim udom poboljšanje njih materijalnega stanja, ter da bode onim dijakom, ki so bili prej zamotani v revulucionarne zarote, izprosila pomiloščenje ali pa, ako tega nij upati, dala jim denar in potrebne liste, da zamorejo ubežati. Te dopise dobivajo di-jaki ali po pošti ali po posebnih potih v stanovanja, ali pa se jim stiskajo v glediščih in na ulicah v roke. Vsako pismo ima pečat, na katerem je utisnjen golob z oljkino vejico v kljunu in pa podoba, jed-naka sv. Juriju.

Dopisi.

Iz Borovnice 14. novembra. [Izv. dop.] Akoravno znam, da nijsem prvi poročevalec o ne-sreči, ki se je pripetila pretekli ponedeljek, hočem vender še nekaj poročati.

Pogorela sta dva kozolca in skedenj, v kate-rih je bilo veliko slame in krme. Da se ogenj nij še razširil, pripomogle so največ ženske, ki so brez prenehanja donšale vode. Kolodvorska brizgalnica

in imenoval jo dolgočasno, — a ko jo je čul iz njenih ust, kanila mu je solza toplega sočutja po lici.

Kmalu potem se poslovi in koraka isti pot domov; a sedaj ne čuje niti vihranja nevihte, niti hreščanja suhega vejevja, ker v njegovih ušesih vedno še odmeva tužno-proseče: „milost, milost!“ mlade Poljakinje.

III.

Ko stopi Pavl prihodnje jutro v družbinsko sobo k zajuterku, sedela je njegova mati, ponosna dama iz jedne najboljših Leydenskih rodbin na svo-jem navadnem prostoru, sestrí njegovi, Meta in Henrijeta sta sedeli s pletilom v roci, a mlajši brat Jurij stal je pri oknu.

„Tebe smo čakali,“ pravi mati, nalivaje mu čaja.

„Tako? Zelo mi je žal, mamá,“ deje on ter se obrne k sestram in bratu, želeč jim „dobro jutro!“

„Kako si se zabaval?“ nagovori ga Jurij.

„Kedaj? Sinoči meniš?“

„Gotovo! Denes menda ne na vse jutro.“

„Vrlo dobro, a hvalo ti za soudeleževanje!“

„Pa vender nijsi bil v koncertu?“ vpraša Hen-rijeta, brhko, dvajsetletno deklet, — „saj si mi ob-ljubil, da me vzameš seboj.“

„Koncert ga ne zanima več,“ hudobno odvrne starejša sestra; bila je nekaj let stareja od Pavla, kar je rada poudarjala, dasi nij rada bahala s starostjo.

„Ne, ne! Rajši koraka proti vili, dasi je tudi lesk in tresk zunaj.“

„Vsak po svojem odobrenji, Jurij! Ti rad pohajaš s svojimi tovariši, ne krati tudi meni moje zabave!“

„Gotovo, prav! Saj jaz ničesar ne rečem, a sestrici sta nekako ljubosumni.“

„Nadejam se Pavl“, reče gospa van Ryzen resno, „da vender nijsi namenil vsake nedelje večer prebiti pri tujej rodbini. Mladi dekleti te rodbine dali bi povod marsikakem govoričenju. Prostosti ti

s tem nikakor nečem kratiti — a onih ljudij jaz ne poznam; nevém, li-so vredni...“

„Mamá prepusti meni razsojo; saj bi se bila lahko seznanila z rodbino, a ko te je hotela sestri-čina Jerica predstaviti — bolela te je glava.“

„Ne iščem novega znanja — naš krog mi za-dostuje.“

„Sta-li deklici dobro vzgojeni?“ poprašuje Meta. „Ne morem si kaj, da bi ne mislila na volkove in poljski državni zbor, ko berem ali čujem kaj o Poljaci.“

„In jaz na severni pol“, pristavi Henrijeta.

„Jaz bi je prav rada spoznala; mlajša kaj smešno izgleda, kedar korači poleg starega dolgo-petnika.“ —

„Mislila sem dlje časa, da je nje oče!“

„Starejša pa je lepota in ne čudim se, da Pavl tako rad tja zahaja.“

Mirno in tiho poslušal je Pavl, sedeč pri čaji, opazke svojih sestrí.

„Včeraj je sedela pred menoj v cerkvi.“

koristila je le nekoliko, ker so jo imeli v oblasti deloma ljudje, ki tacemu poslu niso vajeni. Večina možkih delala je krepko in požrtvovalno, bilo pa je nekaj tudi taci, ki so mirno gledali, kako gori, se pomenkovali in ugibali, kako je nastal požar. Nečem za danes govoriti razločneje, tega pa ne morem zamolčati, da bi bilo od take občine, kakoršna je borovniška, saj to pričakovati, da ima kaj gasilnega orodja. Naj bi naši sicer v vsem brihtni in zavedni možje poskrbeli, da ne bomo več s praznimi rokami stali ognju nasproti. Bil je sicer uže pogovor o tem, da se omisli brizgalnica, a naš župan je baje rekel, da n j vode, kar je očitno izmišljeno, kajti vode je dovolj, če tudi ne teče skozi vas, pa daleč tudi nij, da bi se ne moglo z lahka do nje. Omeniti mi je še, da so Vrhnjski ognjegasci izvrstno delali, čeravno so prišli prepozno. Borovničanje so bili namreč v občnem vrišu in krik in v prvem strahu tako preplašeni, da nij nikomur palo v glavo, brzjaviti na Vrhniko po pomoč in tako so Vrhničanje sami telegrafično morali povpraševati, je-li pomoči treba, ali ne. Zaradi tega zakasnenje. Starograjski.

Iz krškega okraja 14. novembra. [Izv. dop.] Kar smo težko in željno pričakovali, za kar bi bili šli radi s procesijo prosit, ako bi kaj zaleglo, to se je zgodilo. Usmilil se nas je Bog in odvil nam je okrajnega glavarja Schönwettera a na drug svet in v vsem okraju ne žalosti in ne tuguje nikdo, ampak vsakemu se zdi, da je sedaj nekoliko olajšan, da mu je odleglo. Pravi se sicer, da naj se o mrtvih nič slabega ne govori, a jaz nečem pripovedovati kaj slabega, ampak le resnico. Resnica pa je, da je bil pokojnik zelo nepriljuden, siten in čmeren, da je vsakdo, kdor je imel z njim opravka, šel z nevoljo od njega, da se je strankam nasproti obnašal jako visoko in da je tratil čas po nepotrebnem, ker slovenščine nikdar nij znati hotel, in je mrzil in črtil vse, kar je slovenskega. Nobena županija nij dobila od njega slovenskega odloka, najhujši nemčurji Vesteneck in Derbič ponižali so se včasih do slovenskega odloka, pokojni Schönwetter pa nikdar. Da je bilo to tako, krivi so pa veliko tukajšnji župani, ki so klečepazili in se s tem prilizovali, da so uradovali nemški in sploh nemškutarili. Slabo znamenje za župana, ki meni, da se s tem prikupi, ako nemški uraduje in si ne upa posluževati se svojega materinega jezika.

Župani so krivi, da dobivamo nemške razglase, katerih niti na slovenski jezik prestaviti ne znajo. Kako se potem taki razglasi razglašajo, si človek lahko misli. V krškem okraju je 18 županij, a le šest jih je, ki uradujejo slovenski namreč: Krško, Boštanj, Raka, Studenec, Sv. Križ in Mokronog, družih 12 pa v jednomer nemški praska in piše nemščino, da se Bogu smili.

Odbacnite uže jedenkrat tujstvo raz sebe in pokažite, da ste slovenski župani, nikarte podpirati tujstvo, pod katerim smo bili dosti dolgo tlačeni in tlačeni; delajmo skupno in vzajemno, da dosežemo svoje pravice. No pa saj je Schönwetter umrl, in novi okrajni glavar g. Weiglein, ki je 11. dan t. m.

„V tistem klobuku?“

„Dà, prav sam sebi je podoben, a imela je plašč, ki je obšit z drago kožuho.“

„Izpod katere pa je gledala ponošena obleka?“

„A vede se elegantno, graciozno, kot rojena Parizinja.“

„Postava njena zdi se mi predolga.“ —

„Kako moreš to reči, saj je za glavo manjši od tebe.“

„Jaz je ne maram, nekaj mrzkega ima v sebi.“

„To pa ne; sicer bi bil Pavl davno uže hojo k njej opustil. Kaj praviš Pavl k temu?“

„Spoštovanja vredni ljudje!“ odgovori lakonično.

„Spoštovanja vredni? Kdó dandanes nij spoštovanja vreden? To ljudi še ne stori prijetnih; tu se zahteva več!“ —

„Gotovo dà, in čim natančnije te kdó spozna, tem več se prepriča...“

„Sedaj pa le tiho, dovolj imaš za danes“, smejeta se Jurij i Henrijeta. — (Dalje prih.)

prevzel vodstvo glavarstva, dasi nam je to raznalil jedino le v nemškem jeziku, gotovo zna, da je v krškem okraju izključljivo le slovensko prebivalstvo in da nam bode zelo ustregel, ako bode z nami občeval in uradoval slovenski, ako nam bode prijazen in pravičen in ne bode posneval pokojnega Schönwettera.

Iz Celja 14. novembra. [Izv. dop.] Marsikateri laborov list ste uže pobrali, da se splete zaslužen venec za tukajšnjega gimnazijskega ravnatelja Svobodo; dovolite, da Vam pošljem še jedno peresce.

Nedavno se je bojda izrazil ta gospod proti nekemu dijaku: „... dieses verruchte Blatt „Slov. Narod“ verdirbt alle Studenten... meiden sie die Gesellschaften mit dummen Jungen, welche vom Lande herein kommen, sie sind zu überspannt.“ Prvi del izraza našega novega Salomona prepustim Vam v preudarek in da se boste lažje orijentirali, omenim še, da meni jednaka izjava o zloglasnem lističi „Cill. Ztg.“ iz ust tega gospoda nij znana. Bolj zanimljiv za nas Savinčane je epitheton ornans „dumme Jungen“. Sinovi naši, obiskejoči tukajšnjo gimnazijo, so „bedasti mladiči“! Ta sodba je ali resnična, ali neresnična. Če je resnična — in neresnična menda ne bo, kajti tak gospod ne more lagati — potem so fantje „bedaki“ ali po naravi ali po odgoji. Zgodovina kaže, da usoda nas Slovencev nij nadarila s posvetnimi, pač pa z duševnimi zakladi, in skušnja uči, da se iz dežele zmirom le najbrihtnejši in duševno najbolj zmožni fantje pošiljajo sem v gimnazijo. Trpinčijo se tu siromaki dovolj, kajti če razen v pouku v tujem jeziku z njimi profesorji še ravnaajo kakor želi ravnatelj, češ: „bevorzugen sie die Knaben aus der Stadt, die bäuerischen sollen Bauern bleiben“ in se torej mladenčji bojujejo z vsemi sovražnimi elementi, konečno pa še zmagajo, gotovo „bedaki“ po naravi niso. Toraj so „bedaki“ po odgoji!

Kolikor mi nemške dijake poznamo, imajo ti to lastnost tudi v precej velikej meri, ergo naša gimnazija pod vodstvom in po lastnej sodbi vodi telja Svobode z vsemi osmimi razredi za odgojo nij sposobna. „Bedakov“ nečemo mi, država pa jih ne potrebuje; menda bi bilo le primerno, ko bi se vsa stvar malo predruščila. Pod drugimi ravnatelji se nikoli nij, pa se tudi ne bo več nehajalo kaj jednakega. Ne samo zoper tako odgojo, mi Savinčani protestujemo tudi slovesno proti tako brezobzirnemu žalenju naših mladeničev, na katere smo po vsej pravici ponosni. Šola nij kraj, v katerem bi se izlival žolč po nas Slovenceh!

Domače stvari.

— (G. Rihard Dolenc) vodja sadjerejske in vinorejske šole na Slapu imenovan je definitivnim ravnateljem prve bulgarske gospodarske šole v Ruščuku z letno plačo 3000 goldinarjev v zlatu, prostim stanovanjem in raznimi izrednimi pobiljški. Kakor mu iz srca častitamo k temu velečastnemu mestu, moramo vender obžalovati, da taka izvrstna moč ostavi domovino.

— (Trgovinska in obrtna zbornica Kranjska) ima v petek 17. t. m. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani redno sejo. Dnevni red: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo: a) o proračunu za leto 1883; b) o prošnji gozdarske in obrtne šole v Leskovi Dolini za znižanje colnine od strojev; c) o nasvetovanji 5 cenzorjev za podružnico avstro-ogrške banke v Ljubljani; d) o prošnji zaradi somnjev v Ratji in v Moravčah; e) o prošnji za preložitvev jednega somnja v Debernich. 3. Posamezni predlogi.

— (Zbor čitalniški) ima v petek ob 8. uri zvečer svojo redno pevsko vajo. Po vaji razpravljala se bodo na dalje nova pravila.

— (Notarska mesta) v Idriji, Kostanjevici, Metliki, Zatičini in Vipavi so zopet razpisana. Prošnje v štirih tednih na c. kr. notarsko zbornico.

— (Razpisani službi.) Na jednorazrednih ljudskih šolah v Trsteniku in v Zalem Logu razpisani sta službi učitelja. Plača po 400 gld. na leto in stanovanje. Prošnje do 25. t. m.

— (Vabilo.) Društvo „Narodna Čitalnica“ v Novem Mestu priredi 19. novembra 1882 v svojih dvoranah na korist vsled povodnje unesrečenim

na Koroškem in Tirolskem venček s sledečim programom: 1. Pesni: „Slovan“ in „Mili kraj“. 2. Tombola. 3. Pesen: „V boj“. Ples. — Ker je čisti dohodek odločen blagemu namenu, se slavno občinstvo naj uljudneje vabi k obilnej udeležbi. — Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. — Za dobrodelni namen odločila se je ustopnina 20. kr. za osebo, ne omejeva je milosrčnih darov. Odbor.

— („Slovensko literarno društvo na Dunaji“) ima v 21. dan meseca novembra 1882. začeti ob 7. uri zvečer, svoj glavni zbor. Spored: 1. Prebere se tajnikovo poročilo o poslednjem zborovanji. 2. Poročilo odbornikov. 3. Volitev predsednika in odbora. 4. Predlogi, interpelacije. Lokal: Kaiser's Restauration III. Ungargasse 27. V to zborovanje vabi ude in prijatelje društvu prijazno odbor.

— (Banka „Slavija“) sklenila je v tretjem četrtletji, t. j. v mesecih julij, avgust in september t. l. 24793 novih zavarovalnih pogodb za kapital 27,658.833 gld. 07 kr., za kar se jej je plačalo zavarovalnine in pristojbin 546.377 gld. 97 kr. Za škode pa je v tem času plačala 258.324 gold. 07 kr. Denarni promet glavne blagajnice znašal je 1,585.063 gld. 52 kr. in od bankinih kapitalij bilo je v tem času uloženih 220.746 gld. 15 kr. v českomoravskih in poljskih posojilnicah, 646.292 gld. 92 kr. pa izposojenih na zemljišča. — Gasilne brizgalnice oddala je banka 10 občinam in mej temi tudi občini Horjul v vrhnjskem okraju na Kranjskem. — Od 1. januarja do 30. septembra t. l. sklenjeno je bilo vseh zavarovanj 64116 za kapital 61,623.410 gld. 88 kr. proti plačilu zavarovalnine in pristojbin v znesku 1,379.918 gld. 40 kr.; za škode pa se je v tem času plačalo vsega skupaj 571.182 gld. 75 kr. — Samoupravna društva za zavarovanje užitka in pokojnin postajajo čedalje boljše prikljubljena. Pristopilo jih je namreč do konca septembra t. l. uže 601 členov, ki so zavarovali užitkovin pokojnin za 107.016 gld. 73 kr. in upisali ulog 435.298 gld. — Zastopniška pokojninska zaklada imela je do konca septembra 3864 deležnikov in njeno premoženje narastlo je na 27.022 gld. 59 kr. v gotovini in vrednostnih papirjih.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 16. novembra. Ogrska delegacija vzprijela je skoraj brez debate budget ministerstva vnanjih zadev.

Petrograd 16. novembra. Minister vnanjih zadev Giers odpotoval je danes v inozemstvo, začasno ga zastopa Vlangali.

Kajiro 16. novembra. Pred preiskovalno komisijo obstal je Sulejman Daoud, da je on zaukazal zažgati Aleksandrijo na peremptorično povelje Arabija. Arabi zaukazal je mesto zažgati na več krajih ter njemu (Sulejmanu Daoudu) 12. julija dal zaukaz, umoriti kediva. Zdravstveno stanje angleških vojakov še vedno malo povoljno.

Portsmouth 16. novembra. Po izpovedbi mornarjev parobroda Westfalia, ki so se do sedaj pogrešali, potopil se je parobrod, s katerim je Westfalia vkupe trčila z vsemi ljudmi, ki so bili na njem. Ime tega parobroda še neznan.

Razne vesti.

* (Umrl) je znani nemški pesnik Johann Gottfried Kinkel kot profesor starinoslovja in zgodovine v Zürichu. Rojen bil je leta 1815.

* (Koliko se na zemlji železa izdelava.) „Scientific Amerikan“ izračunil je, da se na zemlji povprek vsako leto izkuje 195 milijonov ton železa, ki se po posamičnih deželah tako-le razdeli: Angleška (1881) 8,377.363 ton, Združene Države (1881) 4,144.254 ton, Nemčija (1881) 2,863.100 ton, Francoska (1881) 1,866.438 ton, Belgija 622.288, Avstro Ogrska (1880) 448.685, Švedska (1880) 399.628, Luksemburg (1881) 289.412, Rusija (1881) 231.341, Italija (1876) 76.000, Španjska (1875) 73.000, Turčija (1875) 40.000, Japan (1877) 10.000, Kanada (1877) 7500 ton itd. Prve štiri države proizvajajo tedaj 88,4% vsega na zemlji potrebnega železa, prvi dve 64,3%, prva sama pa

43%. Največ železa potrebuje Severna Amerika z 29%, za njo pa Velika Britanija s 23,4%, obe skupaj pa potrebujejo več nego polovico vsega na zemlji producirane železa.

* (Koliko se je letos pšenice pridelalo) „Reichsanzeiger“ piše: Po poročilih došlih iz Londona o letošnji žetvi pšenice v raznih deželah ocenjujejo strokovnjaki, koliko potrebujejo importne države pšenice in koliko je imajo eksportne države na razpolaganje. Pšenice potrebuje: Velika Britanija 15.000.000, Francoska 3.000.000, Belgija 1.500.000, Nemčija 1.000.000, Holandija 750.000, Švica 1.500.000, Italija 500.000, Španjska in Portugalska 2.500.000, Kitajska 2.500.000 quarterjev (1 quarter = 290 litrov) vkupe tedaj 28.000.000 quarterjev. — Odveč tedaj za na prodaj pa je ima: Severna Amerika in Kanada 13.000.000, Avstro-Ogerska 3.000.000, Rusija in podonavske dežele 7.500.000, Avstralija in Chile 1.500.000, itd.; vkupe 28.250.000 quarterjev.

* Prva pšenica v Ameriki.) Dan danes, ko se preplavlja vsa zapadna Evropa z ameriško pšenico in je njena konkurenca uže skoraj nevarna, glasi se nekako čudno, da je bila pšenica v Ameriki nekdanj popolnem neznana. Ko je Kolumb našel Ameriko, nij bilo tamkaj niti jedne pšenice podobne rastline. Stoprav leta 1530. zaplodila se je pšenica v Mehiki in še takrat le slučajno. Sluga našel je nekoliko pšeničnih zrn mej rižem, pokaže jih Cortez-u, kateri takoj odredi, da se vsejejo. Vspeh je pokazal, da ameriška tla pšenici ugajajo in dan danes je za pšenico najboljša polje v okolici glavnega mesta Mehike. Iz Mehike zanesla se je potem pšenica v Peru; Maria d' Escobar prinesla je nekaj klasov v Limo, kjer se je vsejalo zrnje; vsakokratni pridelek porabil se je skozi več let za posetev, da se je dobilo dovolj semenskega žita. V Quito Ecuador prinesel je menih frančiškanec novo žito in pripoveduje se, da se hrani še dandanes v Quito vrč, v katerem prinesena je bila prva pšenica. V Združenih Državah zasejala se je pšenica pri naselitvi Angležev in Holandežev.

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek . . . 7751 gld. 28 kr.

V Novem Mestu so darovali:

Neimenovan	30 gld. — kr.
G. Anton Vertačič . . .	5 „ — „
G. Julij Bučar	1 „ — „
G. J. Mehora	2 „ — „
Gospodičina Ana Majer .	1 „ — „
Gospodičina Vek. Majer .	1 „ — „
G. Rajko Perušek	5 „ — „
G. Alojzij Čerňič	2 „ — „
G. Makso Brunner	2 „ — „
G. dr. Albin Poznik	5 „ — „
G. Miha Kmetič	3 „ — „
G. Flor. Skaberne	1 „ — „
G. Fr. Kastelic jun. . . .	2 „ — „
G. Fr. Kastelic sen. . . .	5 „ — „
G. G. Kobe	1 „ — „
G. F. Triller	1 „ — „
G. Toussaint pl. Fichtenau .	15 „ — „
G. J. Frankovič	1 „ — „
Neimenovan	1 „ — „
G. Fran Perko	2 „ — „
G. Drag. Pleško	2 „ — „
G. Jagodic	1 „ — „
G. dr. And. Vojska	2 „ — „
G. Martin Mohar	1 „ — „
G. dr. Fran Škofic	1 „ — „
G. Vinko Umek	1 „ — „
Vkupe	94 „ — „

Umrlji so v Ljubljani:

11. novembra: Katar Škof, hišnega poslastnika udova, 78 let, Cesta v mestni log št. 12, za sprijenjem jetar. — Marija Hacc, delavka, 42 let, Sv. Petra cesta št. 18, za jetiko.
12. novembra: Ana Šarlah, uradnikova hči, 19 let, Rimska cesta št. 19, za jetiko.
13. novembra: Anton Knobloch, mestni blagajnik v pokoji, 86 let, Sv. Jakoba trg št. 9, za oslabljenjem. — Josip Prosen, upo-

kojeni uradni sluga, 82 let, Turjaški trg št. 3, za oslabljenjem močij.
14. novembra: Urša Antončič, gostija, 76 let, Kravja dolina št. 11, za plućnim edemom.
15. novembra: Ignacij Fašink, ključavničar, 47 let, Suknarska steza št. 3, za tuberkulozo.
V deželnej bolnici:
10. novembra: Valentin Peterca, dninar, 42 let, za kronično tuberkulozo.
11. novembra: Osvald Guri, bivši hišni posestnik, za vnetjem možganov.

Prenehanje kupčije.

V kratkem preneham zaradi družinskih razmer svojo kupčijo, zato razprodajam

drobno blago, plašče in drugo žensko obleko

po jako znižani ceni. P. n. občinstvo prosim, da me blagovoli prav pogostem obiskovati

V. Bilek,

V Ljubljani, Mestni trg 9.

(693—4)

Čisti dokodek na korist „narodnemu domu“
v Novem Mestu osnovanega kegljanja . . . 65 gld. — kr.
Vkupe . . . 7910 gld. 28 kr.

Tuji:

15. novembra.

Pri Sloani: Löwenbein z Dunaja. — Tomec iz Starega trga.
Pri Malič: Fischer z Dunaja. — Tenoglio iz Pariza. — Mebus z Dunaja.
Pri avstrijskem cesarji: Kramaršič iz Novega Mesta.
Pri bavarskem dvoru: Tronziole iz Trsta. — Korošic iz Št. Petra. — Valenčič iz Sofijane. — Stitz iz Ljubna.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu komaj srednje, sploh pa za 1.68 mm. nižje, kot srednje stanje vsega leta; znašalo je namreč 733.62 mm. in je bilo v ponedeljek, torek in nedeljo nad, druge dni pa podnormalno. Z ozirom na tedenske normale je bilo stanje barometrovo razun omenjenih dni tudi še v sredo nadnormalno, druge dni pa podnormalno. Najvišje srednje stanje, za 7.39 mm. nad normalom, je imel ponedeljek; najnižje, za 9.68 mm. pod normalom, četrtek; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 17.07 mm. Najvišje stanje v celem tednu sploh, za 8.06 mm. nad normalom, je imel barometer v ponedeljek zjutraj; najnižje, za 11.50 mm. pod normalom in sploh najnižje v celem letu, v četrtek opoldne, razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 19.56 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 5.95 mm., je imel v soboto, najmanjši, za 1.14 mm., v ponedeljek.

Thermometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala + 7.6° C., to je za 2.1° C. nad normalom, in je bila z ozirom na normale sploh le v soboto in nedeljo, z ozirom na tedenske normale pa razun omenjenih dni še v petek podnormalna. Najvišje srednje stanje, za 5.1° C. pod normalom, je imel četrtek; najnižje, za 4.2° C. pod normalom, nedelja; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 9.3° C. Najvišje v celem tednu sploh, za 6.8° C. nad normalom, je imel thermometer v četrtek opoldne; najnižje, za 5.8° C. pod normalom, v nedeljo zvečer; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 12.6° C. Največji razloček v stanji jednega dne, za 10.0° C., je imela temperatura v torek; najmanjši, za 4.2° C., v soboto.

Vetrovi pretečenega tedna so bili močnejši, kot navadno, sploh pa precej spremenljivi. Največkrat, 7krat, je bil „jugozahod“, 5krat „brezvetrije“, 4krat „vzhod“, po 2krat „burja“ in „zahod“, 1krat „jug“.

Nebo je bilo večinoma, 12krat, „popolnoma oblačno“, 5krat „popolnoma jasno“, 4krat pa „deloma jasno“.

Vreme. Pretečeni teden je imel precej nestanovitno vreme in sicer le tri deževne dneve, vendar je palo za 61.10 mm. mokrine; izmej teh samo na četrtek 52.00 mm.

Dunajska borza

dné 16. novembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld. 75 kr.
Srebrna renta	77 „ 50 „
Zlata renta	95 „ 05 „
5% marcna renta	91 „ 80 „
Akcije narodne banke	834 „ — „
Kreditne akcije	296 „ 90 „
London	119 „ 25 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 48 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „
Nemške marke	58 „ 55 „
4% državne srečke iz l. 1854 .	118 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864 . . .	172 „ — „
4% avstr. zlata renta, davka prosta .	95 „ 30 „
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 50 „
„ 4%	86 „ 75 „
„ papirna renta 5%	85 „ 65 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig. .	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	115 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi .	118 „ 75 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	97 „ 75 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 75 „

Kreditne srečke	100 gld. 174 „ 50 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 123 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. .	227 „ 50 „

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjava prežalostno vest, da je danes zjutraj ob 1. uri po zelo hudi bolezni umrl v 4 1/2 letu svoje dobe naš iskreno ljubljani sinček

Julij.

Pogreb bode v soboto 18. t. m. ob 3. uri popoldne iz lastne hiše št. 12 na Starem trgu. Drazega umrlega priporočamo v blag spomin. V Ljubljani 16. novembra 1882.

Lorenc Zdešar, oče. **Josipina Zdešar,** mati.
Pavlinca Zdešar, sestra. (727)

Zahvala.

V svojem in v imenu cele svoje rodbine izrekam najsrčnejšo zahvalo vsem onim, kateri so mej boleznijo in pri smrti mojega pokojnega očeta izkazali iskreno svoje sočutje ter poklonili umrlemu mnogobrojne vence, osobito pa slavnemu društvu kranjskih veteranov, katero je blagovolilo korporativno počastiti spreved.

V Ljubljani, v dan 15. novembra.

Fran Knobloch, c. kr. polkovnik v pokojni. (725)

Dražba.

Dne 18. novembra t. l. ob 10. uri dopoldne bode se vršila v občinski pisarni v Dolenjem Logatci manjšavna dražba naslednjih mojsterskih del tukajšnje šolske stavbe, in sicer:

Mizarska dela v fiskalne ceni . . . 984 gld. — kr.
Ključarska „ „ „ . . . 1005 „ 84 „
Kamnoseška „ „ „ . . . 1321 „ 39 „

K tej dražbi vabijo se podvzetniki s pristavkom, da bode moral uložiti vsak dražbenik 10% varščine.

Pogoji dražbe in predarki zamorejo se pregledati tukaj ob uradnih urah.

Krajni šolski svet v Dol. Logatci, v 9. dan novembra 1882.

Mulley.

50 goldinarjev

po okoliščinah tudi več tistemu, kdor poskrbi boljše in dobro službo kakega tajnika ali korespondenta ali knjigovodja ali kakeršno si bodi, njegovim zmožnostim primerno — osebi, ki je v najboljši moški dobi, uže mnogo let začasno v službi pri političnem uradu in o prostih urah pa sodelavec pri odvetniku in more uložiti tudi kavcijo, ako je treba.

Dotični je zmožen slovenskega, nemškega in italijanskega jezika v govoru in pisavi, ter popolnem sposoben samostojno voditi vsakovrstna tudi najtežja županijska opravila, popolnem sposoben v konceptu, posebno pa v vseh političnih, finančnih in občinskih uradnih zadevah. Zmožen je slednjič vsakovrstne prošnje, pritožbe, ki spadajo v ta delokrog, ter tudi vojaške, obrtnijske, davkovske in druge uloge itd. natančno in z ozirom na vse postavne določbe sestavljati in je dalje tudi v knjigovodstvu popolnem izurjen, ter ima za vse navedene stroke najboljša spričevala.

Ponudbe sprejme gospod **Anton Ušnič**, agent mestnega užitnega davka (Bahnhof, Dogana Nr. 10) v Trstu. (720—2)

Na najboljšem glasu

izmej vseh tovarniških izdelkov so

šivalni stroji vseh sistemov

M. Bollmann-a,

na Dunaji, l., Rothenthurmstrasse Nr. 33.

51 odlikovanj.

Najstarejša firma te vrste.

Ustanovlj. 1861.

Singer-jevi, Greifer-jevi, Howe-jevi stroji, stroji na valjček in vsake vrste ročni stroji

po prvotnih fabriških cenah s 5letno garancijo tudi za

plačila v obrokih. (708—2)

NB. Pazi naj se točno na firmo, cenilnik gratis in franko.

Uže rabljeni stroji se zamenjajo ali pa popravijo.